

4. søndag i Påsken

Apg 2:42-47; Sl 23; 1.Pet 2:19-25 og Joh 10:1-10

Der er ingen lignelser i Johannes evangeliet, men der metaforer og de er knyttet til de syv såkaldte "Jeg er udsagn." Hvor Jesus beskriver sig selv og sin opgave. "Jeg er livets brød" (Joh 6:35)- "Jeg er verdens lys" (Joh 8:12)- "Jeg er døren" (til fårene) (Joh 10:7)- "Jeg er den gode hyrde" (Joh 10:11)- "Jeg er opstandelsen og livet" (Joh 11:25)- "Jeg er vejen og sandheden og livet" (Joh 14:6)- "Jeg er det sande vintræ" (Joh 15:1).

I kapitel 9 har vi fortællingen om helbredelsen af den blindfødte, hvor de religiøse ledere stiller sig stærkt kritiske til helbredelse og afviser Jesus som en synder. Det slutter med følgende ordveksling: *Og Jesus sagde: »Til dom er jeg kommet til denne verden, for at de, der ikke ser, skal komme til at se, og de, der ser, skal blive blinde.«*^{* 40} *Nogle af farisæerne, som var sammen med ham, hørte dette og sagde til ham: »Er vi måske også blinde?«*^{* 41} *Jesus svarede dem: »Var I blinde, havde I ikke synd. Men nu siger I: Vi ser; i synd er og bliver I.* (Joh 9:39-41) Kapitel 10 kan ses som en kritik mod de jødiske ledere – de er tyve og røvere, som jager et nyligt helbredt Guds barn væk i stedet for at tage sig af ham (Joh 9:32-34)

Billedet af Gud som hyrden og Israel som Hans fåreflok er gennemgående i det Gamle Testamente. Fårene hører og følger hyrdens røst. Senere i evangeliet kommer der stærke eksempler på, at Jesus med sin røst kalder han den døde Lazarus tilbage til livet (Joh 11:43-44), ligesom han med sin røst åbenbarer han sig for Maria Magdalene så hun genkender ham efter opstandelsen (Joh 20:16).

"Jeg er døren til fårene" (v7) det er gennem mig frelsen og livet er. De som går igennem mig vil finde næring. Tyvene og røverne har kun åndelig død og ødelæggelse med sig, de er parate til at fornægte Guds værk for at bevare deres egen magtposition. Jesus er derimod kommet for, at de skal have liv og have overflod. Hos ham er der nåde og liv, hos dem kun død og ødelæggelse.

Evangelieteksten slutter her, men afsnittet fortsætter frem mod vers 21. I vers 11 skifter metaforen til "Jeg er den gode hyrde". To nøglevers er: *Jeg er den gode hyrde. Den gode hyrde sætter sit liv til for fårene.* (v11) og *Derfor elsker Faderen mig, fordi jeg sætter mit liv til for at få det tilbage.*¹⁸ *Ingen tager det fra mig, men jeg sætter det til af mig selv. Jeg har magt til at sætte det til, og jeg har magt til at få det tilbage. Og det har min fader påbudt mig at gøre.* (V17-18) Som peger frem mod at sønnen herliggøres, netop ved at sætte sit liv til.

Spørgsmål til refleksion, som kan lede til et gennemgående tema

- Hvorfor er det så alvorligt at afvise og benægte det gode Gud gør?
- Hvad mener Jesus med, at han er døren til fårene?
- Hvad er hyrdens røst og hvad kendetegner den?
- Hvorfor vil fårene altid høre hyrdens røst?
- Hvad er det at følge hyrdens røst?

Spørgsmål til refleksion, som kan skabe forbindelse til nutiden

- Hvem er tyvene og røverne i dag, og hvad gør de?
- Hvor og hvornår hører du Guds røst, og hvad kalder den frem?
- Hvordan skelner vi Guds røst fra vores egen og fra de mange forskellige andre røster?

Salmeforslag

- 28 Gud Herren er min hyrde god
- 74 Kristus kære du må bære
- 166 Hvorfor blev Jesus slå't ihjel
- 368 Frelseren er mig en hyrde god
- 382 Guds fred er glæden i mit sind
- 436 Du som vejen er og livet